

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Igora Burgera, JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Libora Duľu, na neverejnom zasadnutí 19. marca 2014 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **P. S. a spol.**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6T 7/2004, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený **P. S.**, zastúpený obhajkyňou JUDr. E. M., advokátkou v B., proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. septembra 2011, sp. zn. 5To 3/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného **P. S. o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 29. septembra 2010, sp. zn. 6T 7/2004, bol obvinený **P. S.** uznaný za vinného v bode 1/ zo spáchania trestného činu vraždy v štádiu pokusu, formou spolupáchateľstva podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2, § 219 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“), v bode 2/ z trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a v bode 3/ z trestného činu podvodu v štádiu prípravy podľa § 7 ods. 1, § 250 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999, na tom skutkovom základe, že

1/ obvinení **P. S.** a **M. P.** po predchádzajúcej spoločnej dohode sa pokúsili usmrtiť poškodeného **I. V.**, nar. **X.**, trvale bytom **M. ul. č. X.**, **B.**, tým spôsobom, že 28. apríla 1999 v čase od 21.45 hod. v **B.** na **B. ul.** prechádzal poškodený v osobnom motorovom vozidle zn. **VW Golf** zelenej farby ev. č. **B.** na **R. ul.**, kedy k jeho vozidlu pri predajni potravín **P.** pristúpil obvinený **S.** spoza novinového stánku a upútal pozornosť poškodeného tak, že mával

na neho neznámym predmetom, ktorý držal v rukách, po tomto poškodený zastal s autom a vtedy obvinený P. v úmysle ho usmrtiť spoza chrbta obvineného S. na neho vystrelil z pištole ráže 9 mm, ktorú mal v ilegálnej držbe, jedenkrát do hlavy, čím mu spôsobil trieštivú zlomeninu ľavej dolnej sánky a ľavej časti tváre. Po tomto sa poškodený snažil z miesta uniknúť, pričom po aute obvineného P. ešte dvakrát vystrelil,

2/ obvinený P. S. v presne nezistenom čase v období od začiatku mesiaca október 1998 do 15. októbra 1998 na presne nezistenom mieste sfalšoval verejnú listinu a preukaz vyšetrovateľa MV SR v úmysle tieto použiť ako pravé, tým spôsobom, že po tom, čo vyhotovil menovací dekrét znalca doc. Ing. M. H., CSc., znalca z odboru stavebníctva, odvetvia pozemných a dopravných stavieb, oceňovania nehnuteľností, vydaným ministerstvom spravodlivosti odborom stavebníctva, tento následne opatril sfalšovanou okrúhlou pečiatkou so štátnym znakom notára JUDr. I. M., pričom dekrét opatril i nepravou overovacou pečiatkou uvedeného notára, do ktorej vlastnou rukou vpísal osobné údaje znalca doc. Ing. M. H., t.j. jeho meno, dátum narodenia (X.), rodné číslo (X.), bytom J. č. X., B., vlastnou rukou sfalšoval podpis A.P. na falošnej pečiatke ako „pracovníka povereného notárom JUDr. I. M. so sídlom v B.“, pričom takto pripravenú listinu mienil použiť ako doklad o osvedčení znaleckého oprávnenia 15. októbra 1998 pri prevzatí vopred objednanej pečiatky vyššie uvedeného znalca v zberni firmy J. s.r.o. v B. na K. ul. č. X. v objekte Okresného úradu Bratislava IV, kde bol po prevzatí falošnej pečiatky zadržaný príslušníkmi polície, ktorým dobrovoľne vydal falošnú pečiatku a následne i falošný menovací dekrét, svoj falošný preukaz vyšetrovateľa MV SR č. X. a ďalšie sfalšované verejné listiny a doklady,

3/ obvinený P. S. sa pripravoval predat' pozemok MUDr. R. H. a MUDr. D. H., k čomu si v presne nezistenom čase v období október 1998 do 15. októbra 1998 na presne nezistenom mieste zabezpečil nepravý občiansky preukaz na meno O. T., nar. X., SE X., taktiež si zabezpečil splnomocnenie na zastupovanie vo veci predaja pozemkov- záhrady manželov H. na O. T., bytom H. č. X. B., ktorého splnomocnili MUDr. R. H. a MUDr. D. H., ktoré bolo sfalšované, kúpno-predajnú zmluvu znejúcu na meno manželov H. o predaji pozemkov pod par. č. X. záhrada o výmere 259 m², ktorá bola taktiež sfalšovaná, tiež si v presne nezistenom čase 8. októbra 1998 vyhotovil bez oprávnenia znalecký posudok č. X., kde ako znalca uviedol doc. Ing. M. H., CSc., ktorý mal ohodnotiť pozemok manželov H., bytom F. Ú. č. X. B. a tieto v úmysle použiť ako pravé po tom, ako si vyhotovil menovací dekrét znalca doc. Ing. M. H., CSc., znalca z odboru stavebníctva, odvetvia pozemných

a dopravných stavieb, oceňovania nehnuteľností, vydaným ministerstvom spravodlivosti odborom stavebníctva, ktorý bol opatrený okrúhlou pečiatkou notára JUDr. I. M., pričom na dekréte bola i nepravá overovacia pečiatka uvedeného notára a túto listinu mienil použiť 15. októbra 1998 pri prevzatí vopred objednanej pečiatky uvedeného znalca v zberni J. s.r.o. na K. v B. a takto si vytvoril zákonné podmienky návrhu na vklad do Katastra nehnuteľností Bratislava III, kde došlo k zápisu zmeny majiteľa na doposiaľ nezistenú osobu, pričom svojim konaním obvinený S. by MUDr. R. H. a MUDr. D. H. spôsobil škodu vo výške 917.400 Sk (30.452,10 Eur).

Krajský súd mu za to uložil podľa § 219 ods. 1, 35 ods. 1, § 40 ods. 1, 3 písm. b/, 39a ods. 3 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov so zaradením na jeho výkon do I. nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. boli obvinení S. a P. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému I. V. škodu vo výške 2.165 Eur z titulu bolestného. Poškodení I. a R. V. boli podľa § 229 ods. 2 Tr. por. so zvyškom, resp. s nárokom na náhradu škody odkázaní na konanie o občianskoprávných veciach.

Najvyšší súd rozsudkom z 29. septembra 2011, sp. zn. 5To 3/2011, podľa § 258 ods. 1 písm. d/, 2, § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, na podklade odvolania prokurátora zrušil i u obvineného S. rozsudok krajského súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe nezmeneného výroku o vine mu uložil podľa § 219 ods. 1, § 35 ods. 1, § 40 ods. 1, 3 písm. b/, § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením na jeho výkon do I. nápravno výchovnej skupiny. Výroky o náhrade škody zostali nedotknuté. Zároveň podľa § 256 Tr. por. odvolanie obvineného S. zamietol.

Rozsudok odvolacieho súdu bol obvinenému S. a jeho obhajcovi, JUDr. L. K. doručený 17., resp. 12. decembra 2011.

Najvyššiemu súdu bolo 14. mája 2013 doručené dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. S., ktoré bolo 6. júna 2013 odstúpené súdu prvého stupňa. Po postupe podľa § 376 zák. č. 301/2005 Z. z. (Tr. por.) v znení neskorších predpisov ho krajský súd 3. septembra 2013 predložil dovolaciemu súdu. Obvinený uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. Najvyššiemu súdu bolo 3. októbra 2013 oznámené

prevzatie právneho zastúpenia obvineného advokátkou JUDr. M., ktorá pôvodne podané dovolanie doplnila 24. októbra 2013. Predseda dovolacieho senátu v zmysle § 376 Tr. por. per analogiam doručil doplnenie dovolania stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté s upozornením na možnosť vyjadrenia.

K naplneniu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. došlo tým, že neboli splnené podmienky pre čítanie výpovedí svedkov B., Š., Č., A., T., M. a Š. na hlavnom pojednávaní, tak ako to vyžaduje § 211 ods. 2 Tr. por. Svedkovia iba konštatovali, že sa pridriavajú svojej pôvodnej výpovede, ktorú žiadali prečítať. Nad rámec toho v zápisniciach o výsluchoch týchto osôb nie je uvedené, ktorých práv sa vzdávajú alebo ktoré využívajú. Absentuje aj ich výslovné vyjadrenie sa k poučeniu podľa § 100 Tr. por. Uviedol, že súdy hodnotili dôkazy svojvoľne, bez opory v procesne vykonanom dokazovaní. Poukázal na znalecký posudok Ing. L., CSc., ktorého závery nekorešpondujú s priebehom skutku opísaným poškodeným. Výpoveď poškodeného je v rozpore s objektívnymi zisteniami (balistika, nábojnica, fotodokumentácia). Výpovede svedkov, ktorí podporovali tvrdenia poškodeného, boli získané v rozpore s Trestným poriadkom.

Prokurátor sa k dovolaniu nevyjadril, hoci bol na to v zmysle § 376 Tr. por. upozornený.

Dovolací súd (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1, 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti v § 374 Tr. por.

Dovolanie v rámci trestného konania možno aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu, pre ktoré toto rozhodnutie nemôže obstať. Povaha tohto mimoriadneho opravného prostriedku vyžaduje, aby konkrétne uplatnené námietky, tvrdenia a právne názory, ktorými dovolateľ zakladá existenciu určitého dovolacieho dôvodu, vecne zodpovedali zákonnému vymedzeniu uplatneného alebo iného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. V opačnom prípade ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., ak je zrejmé už v štádiu predbežného preskúmania dovolania, vykonávaného v zmysle § 378 Tr. por., že nie sú splnené, resp. preukázané dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. V súlade s týmto je možné konštatovať, že námietky o porušení procesnoprávnych predpisov pri poučení svedkov, ako aj nesplnenie podmienok na čítanie zápisníc o ich výpovediach podľa § 211 ods. 2 Tr. por., je možné subsumovať pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por., ktoré obvinený uplatnil (podľa písmena c/ Tr. por. nesprávne), nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Zo spisu dovolací súd zistil, že postup súdu na hlavnom pojednávaní, ako aj postup orgánov prípravného konania pri výsluchu svedkov dovolateľ doteraz nenamietal, čím nesplnil podmienku predchádzajúceho uplatnenia dotknutej okolnosti v pôvodnom konaní. To bráni splneniu prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu, keďže podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky súd ako štátny orgán môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Doplnenie dovolania nenapĺňa žiadny z dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., pretože z pohľadu dovolacieho konania nie je právne relevantné, ako je to výslovne uvedené v písmene i/ naposledy označeného ustanovenia v časti vety za bodkočiarkou (správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť). Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok totiž neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa (viď rozhodnutie č. 3, Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky, č. 1/2011). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy a navyše aj bez toho, aby ich mohol podľa základných zásad trestného konania, najmä zásady ústnosti a bezprostrednosti, v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Za právne významnú nemožno považovať ani námietku, že súdy porušili zásadu in dubio pro reo, lebo smeruje výlučne do skutkových zistení a hodnotenia dôkazov. In dubio pro reo vyplýva zo zásady prezumpcie nevinny zakotvenej v čl. 50 ods. 2 Ústavy a § 2 ods. 4 Tr. por. a má vzťah výlučne k zisteniu skutkového stavu veci na základe dokazovania vykonaného bez dôvodných pochybností.

Vzhľadom na charakter námietok dovolací súd pripomína, že proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci, je v zmysle § 371 ods. 3 Tr. por. oprávnený podať dovolanie výlučne minister spravodlivosti.

V danej veci je zrejmé, že dôvody dovolania obvineného P. S. neboli naplnené, preto ho na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. musel dovolací súd odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 19. marca 2014

JUDr. Štefan H a r a b i n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová